

Co to są prawa dziecka?

Każdy człowiek jest osobą, ale żaden człowiek nie rodzi się w pełni ukształtowany. Pełnię swojej osobowości musi rozwinąć.

Każdy człowiek musi odpowiednio ukształtować swoje ciało, musi uaktywnić swoje siły motoryczne pozwalające mu się poruszać, musi rozwinąć swoje zmysły pozwalające mu na kontakt z otaczającym go światem, musi rozwinąć uczucia, dzięki którym będzie mógł reagować na rzeczywistość i wreszcie musi nauczyć się korzystać z woli i rozumu. Wola i rozum charakteryzują człowieka jako człowieka właśnie. Dzięki nim człowiek w sposób wolny i świadomy podejmuje decyzje i ponosi za nie odpowiedzialność.

Człowiek musi się zatem rozwinąć i dojrzeć do właściwego sobie sposobu życia. Rozwój ten wyznacza sama ludzka natura. W naturę tą wpisane są swoiste prawa. To właśnie prawa natury. Wypełnienie naturalnych praw ludzkich aktualizuje człowieka, ich zablokowanie degraduje go.

Najważniejszym, naturalnym prawem człowieka jest prawo do życia. Z niego płynie prawo do pełnego - na miarę człowieka - rozwoju.

Ale prawa natury należy dobrze rozpoznać i zabezpieczyć. Takim właśnie zabezpieczeniem jest prawo stanowione, stworzone przez ludzi, ogłoszone i zobowiązujące do jego przestrzegania. O dobrym prawie mówimy wówczas, gdy dobrze służy człowiekowi a więc dobrze służy jego aktualizacji.

Dzieci posiadają szczególne prawa. Aktualizacja ich człowieczeństwa przebiega bowiem w szczególny sposób. Dziecko nie potrafi samo zadbać o siebie, nie potrafi samodzielnie aktualizować swojej natury. Potrzebuje do tego rodziców, opiekunów, potrzebuje wielu innych ludzi. Dlatego naturalnymi "strażnikami" praw dziecka są jego rodzice i opiekunowie. Ale dziecko potrzebuje też specjalnego zabezpieczenia w prawie stanowionym. Dobre prawo stanowione może i powinno pomagać rodzicom i opiekunom w rozwoju dziecka.

W Polsce Konstytucja RP, Konwencja o Prawach Dziecka oraz Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka stanowią najważniejsze odnoszące się do dziecka stanowione akty prawne.